

[Justitsministeren.]

politidirektøren til justitsministeriet. Han oplyste, at han fortsat var af den opfattelse, at han havde fundet en notits i morgenposten den 29. april 1968.

I anledning af anmeldelsen blev der af 1. statsadvokat for København foretaget en undersøgelse mod Dahl-Jensen, og der er herefter af anklagemyndigheden og justitsministeriet taget stilling til, om der er grundlag for en tiltale mod Dahl-Jensen.

De bestemmelser, der kan komme på tale, er straffelovens §§ 158, stk. 1, og 160.

Efter § 158, stk. 1, straffes den, der afgiver falsk forklaring for retten. Som ved andre i straffeloven nævnte lovovertrædelser, hvori det modsatte ikke udtrykkeligt er anført, straffes uagtsomhed ikke. Ifølge straffelovens § 160 kan der imidlertid straffes, hvis nogen gør sig skyldig i grov uagtsomhed ved afgivelse af urigtig forklaring i retten.

Efter den af statsadvokaten foretagne undersøgelse kan det lægges til grund,

at der ikke 10-15 minutter efter den tyske kvindes opfordring til demonstranterne indløb nogen meddelelse om demonstrationslederens afstandtagen,

at der overhovedet ikke er indløbet nogen meddelelse om den nævnte afstandtagen til politiets kommandocentral, hvor Dahl-Jensen befandt sig, og

at Dahl-Jensen kun har modtaget én notits, nemlig notits af 29. april 1968 fra en kriminaloverbetjent, hvilken notits af Dahl-Jensen i udklip er anvendt ved udarbejdelsen af forkonceptet til skrivelse af 30. april 1968 fra politidirektøren til justitsministeren, men som intet indeholdt om demonstrationslederens afstandtagen.

Dahl-Jensen har fastholdt, at han fortsat mener at have modtaget en notits med det nævnte indhold.

1. statsadvokat for København har efter undersøgelsen udtalt, at der ikke er grund til at antage, at Dahl-Jensen forsætligt har afgivet urigtig forklaring, hvorfor der ikke foreligger bevisgrundlag for tiltalerejsning efter straffelovens § 158. Statsadvokaten har derimod indstillet, at der rejses tiltale mod vicepolitiinspektøren for overtrædelse af straffelovens § 160, idet han fandt det rettest at vurdere karakteren af den udviste uagtsomhed som grov, når henses til, at

Dahl-Jensen til støtte for sit udsagn har påberåbt sig forudgående gennemgang af såvel signalrapporter som den omtalte „indberetning“.

Rigsadvokaten har tilsluttet sig, at der ikke rejses tiltale for overtrædelse af straffelovens § 158, og har udtalt, at han finder det rettest, at der ej heller rejses tiltale efter straffelovens § 160. Rigsadvokaten har i sin indstilling fremhævet, at Dahl-Jensens viden om, at demonstrationslederen havde taget afstand fra den tyske kvindes opfordring, må antages at stamme fra et avisreferat eller fra en samtale med en journalist. Dahl-Jensens første forklaring om, at der til politiet indløb meddelelse om demonstrationslederens afstandtagen, må bero på en meget forståelig fejlhuskning, idet der ikke er noget som helst grundlag for at antage, at han forsætligt eller uagtsomt skulle have afgivet urigtig forklaring. Vedrørende forklaringen i retten den 7. maj 1969 har rigsadvokaten udtalt, at Dahl-Jensen har draget den slutning, at han, når der på demonstrationsdagen intet var indberettet, måtte have fået oplysninger gennem en notits fra en politimand. Dahl-Jensen har været i god tro, da han afgav forklaringen, og hans uagtsomhed ved gennemgangen af sagens dokumenter før vidneforklaringen må anses for beskeden og kan afgjort ikke betegnes som groft uagtsomt. Rigsadvokaten har endelig udtalt, at heller ikke forklaringen den 16. maj 1969 kan antages at være forsætligt eller strafbart uagtsomt urigtig.

Justitsministeriet har gennemgået det foreliggende materiale og har fundet at kunne tiltræde rigsadvokatens synspunkter. Man har derfor den 2. september 1969 tiltrådt, at rigsadvokaten meddeler statsadvokaten, at han finder det rettest, at der ikke rejses tiltale mod Dahl-Jensen for overtrædelse af straffelovens § 158 eller § 160.

Det er som af spørgeren fremhævet rigtigt, at der i dansk retspleje lægges megen vægt på, at forpligtelsen til at tale sandhed i retten håndhæves, men det er på den anden side et lovfæstet princip, at tiltale kun bør rejses, når der er udsigt til, at sagen vil kunne gennemføres til fældende dom, og hertil hører, at der er grundlag for at antage, at den mistænkte har haft det i loven nævnte forsæt til at begå handlingen eller har ud-